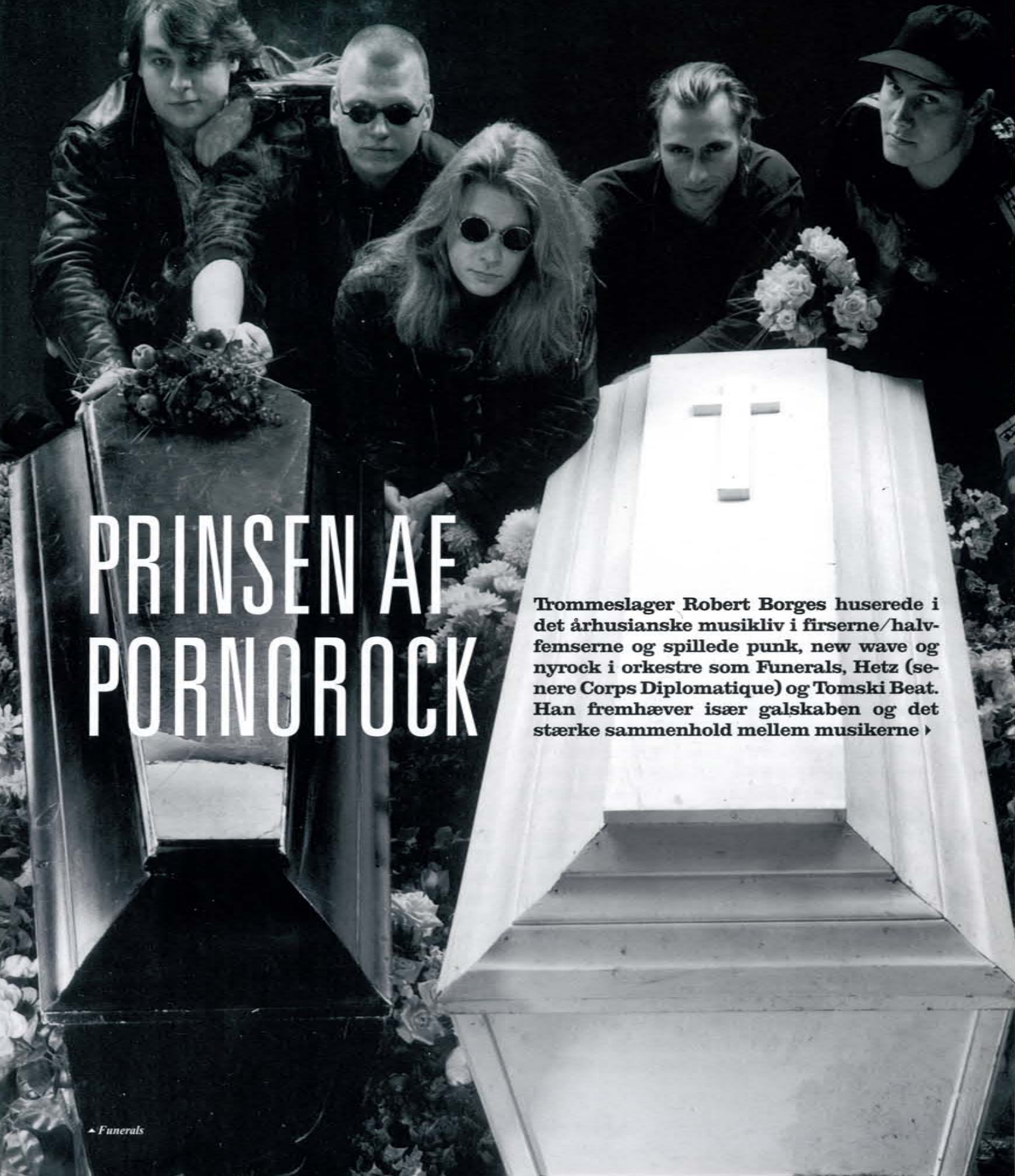

PRINSEN AF PORNOROCK

Trommeslager Robert Borges huserede i det århusianske musikliv i firserne/halvfemserne og spillede punk, new wave og nyrock i orkestre som Funerals, Hetz (senere Corps Diplomatique) og Tomski Beat. Han fremhæver især galskaben og det stærke sammenhold mellem musikerne ▶

"Det var aldrig nok at være med i ét band. Vi lavede ikke andet end at spille, og jeg var med i tre bands på samme tid. Jeg kom til byen fra Grenaa, og alle os der kom udefra synes, at Århus var virkelig heftig. Der var mange små fraktioner af tilflyttere. Nogle af Sønderborg-folkene spillede i "Krankenhaus", og Herning-fraktionen havde "Slagterne". Det samlende sted var Husets Musikteater, som var en smeltedigel for hele miljøet. Man kunne være stensikker på, at byens andre bands kom og lyttede, vi hørte hinanden hele tiden, husker Robert Borges (f. 1964).

Han flyttede til Århus i 1984 sammen med en flok fra Grenaa, bl.a. for at dyrke karrieren i Hetz, som spillede nyrock inspireret af "Kliché på speed" og The Police. Det blev hurtigt til egne singleudgivelser og to sange på compilation-Lp'en "Århus-Odense Rock Shop".

Sideløbende fik han job på Musikmagasinet Gaffa og spillede i punkbandet Funerals, som var dannet hjemme i Grenaa i 1983 med Jakob Sørensen på bas, Mikkel Dyekjær på guitar og Thomas Dyekjær som forsanger.

Forbillederne var Dead Kennedys, Black Flag og Minute Men. Funerals høstede succes som et energisk og manisk opspeedet koncertnavn, bl.a. på Monody Festivalen på Huset i 1983, og blev så populære, at de spillede sammen med selveste Sort Sol i sept. 1985.

Perverse sceneshows

I 1986 regerede Funerals på Århus-punkscenen. De fyldte Husets Musikteater og Motown hver tredje måned til nye spektakulære, perverse og galgenhumoristiske sceneshows med virkemidler fra rock- og teaterverdenen. Kyllinger der blev sprængt i luften, kister, kranse, fyrværkeri, blod og pornorock serveret med både smil og alvor.

"Vi kæmpede meget med musikken, men den var helt klart i baggrunden. Det handlede mest om parykker, sjov og ballade og erigerede guitarer, husker Robert.

Funerals indspillede en koncert på Huset. Båndet blev finpudset i Kaspar Vorbecks studie, og det nystartede århusianske pladeselskab Fox Records blev overtalt til at udgive live-LP'en "Elsker Livet" i 1986. Dens umiddelbarhed høstede ros, også udenfor Århus.

"Vi havde allerede prøvet at banke på hos Genlyd Grammofon, men uden held. Så vi gik i stedet til Jan Thomsens Fox Records i Risskov. Det kaldte vi også for "Robin Hood Records", fordi de var overrendt af alle mulige bands, som de lavede flop-plader med, hvis vi altså lige ser bort fra PS12". I de følgende år gik galskaben og Funerals på vågeblus, mens Hetz fik travlt.

Diplomatiet dumpede

I 1987 skrev det nyetablerede – og kortlivede – alternative selskab Sam Records kontrakt med Hetz, som samtidig skiftede navn til Corps Diplomatique (CD). Albummet "This can't be Heaven" gav trioens respekt i nyrockens sorte kredse. CD åbnede med stor succes Roskilde Festival og spillede bl.a. i Tyskland/Holland samt danske dobbeltjobs med Die Kapelle og Baby Hotel Hunger. "Vi optrådte mange store steder, og der var fin interesse. Vi varmede sågar op for Hüsker Dü, men lige præcis til den koncert havde vi desværre en katastrofal lyd, gyser Robert.

Et par år senere skrev CD pladekontrakt med CBS (Sony).

"Og det var jo helt vildt stort. Drengedrømmen gik i opfyldelse. Vi fik 90.000 kr. på forskud til at gå ud og købe nye instrumenter. Det endte med, at vi købte grej til at lave eget studie i vores hus i Egå. Vi indspillede en masse numre, men energien var på vej ud af projektet. Det slog revner, og alle var trætte af det. Da vores næste plade kom, var bandet stort set opløst, husker han. 1990-svanesangen fra Corps Diplomatique, "Hvis alt var O.K.", blev anmeldt lunkent, bl.a. i Berlingske Tidende som konstaterede, at CD, som nu var en kvintet, stadig var inspireret af U2, Simple Minds og The Mission, men at de havde skiftet de engelske tekster ud med det danske. Funerals fik nu atter mere plads i Roberts trommeliv sammen med bandfællerne Frank Andersen (bas), Mikkel "Y" Dyekjær (guitar, bas, vocal), Jakob Sørensen (guitar, bas), Tue Arnkil (sax, guitar, keyboard, vocal) og Niels Eriksen (vocal).

Delte flyttelæs ud som julegaver

I de gryende 90'ere spillede det usnobbende band hvor som helst: På Musikcaféen, Café Himmelblå, i stuer til små private fester, i Ridehuset, i det besatte hus i Mindegade og i et baghus på Nørre Boulevard. Siden 1987 havde bedemandsrockerne spillet udsolgte juleshows på Huset og Blitz. Lokkemaden i 1993 lød: "Sidste mand kommes i kisten, og der er gæsteoptræden af Nødderne fra Præstegården, Jens Kristus og Morgen Pisserne".

"I Funerals var alt tilladt, det var vores legeplads. Vi øvede i et kæmpe lokale i gården bag Blitz (chokoladefabrikken) i Klostergade, og i hjørnet var et flyttelæs, som en eller anden hippie pige havde haft stående der i årevis. Det blev vi trætte af at se på, så vi tog simpelthen det hele - stump for stump - og pakkede det ind i julegavepapir - også hendes chillum og rulle-skøjter. Vi bar pakkerne ned på Huset i vores kister og delte dem ud til vores juleshow. Det var grineren, siger Robert, som gerne indrømmer, at det mest handlede om at få opmærksomhed, hvilket vel også forklarer, hvorfor man kalder sin stil for pornorock.

"Vi spillede i en pornoforretning i Borggade og i pladebutikker for at vække opsigt. Nogle af vores pres-

sefotos skød vi hos en kistefabrikant i Mejlgade, og så voldbrugte vi klistermærker, som den gang var et forholdsvis ubrugt, men effektivt reklameværktøj for undergrundsbands".

Funerals trykte 50.000 små klistermærker af gangen med budskaber som "Pornorock" eller blot bandets navn. De var overalt, på spillestedernes toiletter, lygtepæle, mure, cykler, guitarkasser ...

En kisteklub af fans

Bandet fik hjælp med klistermærkerne fra den trofaste fanskare i "Coffin Club", som bestod af 200-300 fans fordelt over hele landet.

"Det var faktisk et veludviklet community efter datidens platform, som var stiftet af et par trofaste fans. Vi lavede bl.a. et medlemsblad med det pure opspind i, det var altid langt ude. Coffin Club udlovede også gratis middage for to med forsanger Niels Eriksen på natgrillen Gerners Grill på Frederiks Allé. Men det blev efterhånden noget dyrt i porto at sende nyt til

vores fans, det var jo før e-mail, siger Robert.

Et kommercielt gennembrud blev det aldrig til for det "handlingspolitiske pornorockorkester", men singlen "Sex" fra 1994-albummet "Commercial Outlet" - deres første og sidste studiealbum - blev et pænt radiohit. Bag udgivelsen stod københavnske AGM Music, som var musikentreprenøren Anders Eigens meget aktive og græsrods-idealistiske pladeselskab.

En anmelder beskrev den spilleglade plade som "En saftig og brølende biksevad af inspirationskilder fra så anderledes og oprørende navne som amerikanerne The Tubes, Ministry og Revolting Cocks plus Århus-koryfæer som Sofamania og Lost Kids. Og faktisk mangler der kun lige en duet med Master Fatman og et brugt kondom, før pladen er komplet". Funerals holdt begravelse og gik i graven 17. maj 1996 på Husets Musikteater.

Discografi: Hetz: Århus-Odense Rock Shop
(1984, LP, flere artister Artic Records)

Mangel på talent

Når Robert Borges ser tilbage på 90'ernes Århus - manglen på medieopmærksomhed og "store bands" - mener han til dels det skyldes, at der ikke var noget pladeselskab i byen. De københavnske talentspejdere gad ikke komme - og uden en plade blev det sværere for orkestrene at komme ind på spillestederne.

"Værdien af at være et Århusband var ikke så stor i de år, det var sværere at komme på banen landsdækkende. Den ene aften spillede Funerals for 10 mennesker i Odense, næste aften trak vi uden besvær 300 i Århus. Musikerne havde også selv en del af skylden. Der manglede organisationstalent, kun få i den nye generation byggede studier eller pladeselskaber til fordel for hele miljøet og undergroundscenen. Man kan hade Gnags, men de lavede altså Genlyd. Vi savnede nok musikalsk talent - så godt var det måske heller ikke, det der kom ud af Århus i 90'erne", konstaterer Robert Borges kryptisk.

I 1986 indspillede Hetz deres første album i Studie 39 i København inspireret af U2 og The Cult m.fl. Trioen havde et budget på 100.000 kr. til albummet, som blev mixet af Tommy Hansen (Jailhouse, Horsens), bl.a. med en af DK's første samplere, tonstung rumklang og syrede baglæns effekter. 1992 Funerals udgav EP'en "Wyoming Wild Wind" med støtte fra ROSA - Dansk Rocksamråd. Og i 1994 kom jule-EP'en "Fra Funerals til alle jer".

Robert udgav med Tomski Beat maxi-CD'en "Hyper Mega Sød" (indspillet i Genlyd!), som var med på ROSAs "Secrets 8" i 1995. Han har siden spillet i 60'er kopibandet The New Originals. /rw